

integration, der skal besluttes i Nicetraktaten – jeg kender ikke traktaten endnu, og derfor kan jeg ikke sige, om vi stemmer ja eller nej til den – er det da indlysende nok, at der er sammenhæng i tingene.

Det med, at man piller en enkelt ting ud og siger, at det lever sit helt eget isolerede liv, ja, men det er jo det, som jasiden har gjort siden 1972, og det er naivt, det er utroværdigt. Folk tror ikke på det. Tingene hænger sammen, må jeg sige til fru Ulla Tørnæs. ØMU-debatten skal da sættes i sammenhæng med den almindelige unionsudvikling, med EU's almindelige udvikling, med Europas almindelige udvikling, og derfor kan man ikke afkoble debatten om ØMU'en fra debatten om den nye traktat.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Fru Mimi Jakobsen omtalte i sit spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen før euroland som – jeg tror det var: et lykkeligere og rigere og bedre sted at leve.

Det er jo lige nøjagtigt jasigernes blåøjede tro, at nu er vi sådan kommet til et tidspunkt i historien, hvor alt udvikler sig planmæssigt og fornuftigt. Folk er kommet til besindelse, og nu har vi viljen til samarbejde, nu er der ingen modstridende interesser, nu er alt i balance, osv.

I den forbindelse vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen, hvad han mener om den vurdering, der var af en Boston-professor i Ugebrevet Mandag Morgen. Han mente, at euroland højst havde en levetid – altså euroens tredje fase – på 10-15 år. Det mener jeg nemlig er meget realistisk.

Euroland vil opløses af indre spændinger på grund af vidt forskellige interesser, på grund af vidt forskellige gældsstørrelsesordener osv., osv. Vi er ikke nået til et stadium i historien, hvor alt er fint i balance.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det er meget relevant at tage det punkt op, for ØMU'en er overhovedet ikke et stabilt projekt. Det er, som om tilhængerne laver en sondring mellem det meget stabile euroland og så et meget ustabil Danmark uden for euroland.

Det er jo i høj grad det, vismændene de sætter spørgsmålstejn ved og den nævnte professor fra Ugebrevet Mandag Morgen på samme

måde, at der kan meget nemt opstå så store spændinger inden for ØMU'en, at det bryder sammen, og hvad sker der så? Så vil man bruge al energi på at få de spændinger klaret.

Det er derfor, at der reelt er en modsætning mellem ØMU-projektet og udvidelsesprojektet. Der vil ikke være energi til at håndtere alle de interne spændinger i ØMU'en og gå i gang med en ordentlig udvidelsesproces, og derfor er der efter vores opfattelse en modsætning imellem at gå ind i ØMU-projektet og så det at satse på en hurtig, ordentlig udvidelsesproces.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Derefter er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, ved afslutningen på en folketingssamling som denne må jeg sige, at Dansk Folkeparti kan konstatere, at der er så mange af regeringens meget opreklamerede planer, som ikke rigtig er blevet til noget. Der har været mange, mange ord i denne her samling.

Jeg har et meget frisk eksempel, som jeg synes er skræmmende i forhold til det danske samfund. Det er den tidligere socialminister, fru Karen Jespersen, der afgav et løfte om at hjælpe de hjemløse. Folketinget bevilgede 400 mio. kr. til formålet, men pengene står der stadig væk og bare samler støv. Det synes Dansk Folkeparti er uforståeligt. Der er ikke brugt én krone endnu, for sagen er endt i bureaukrati. Det er ét eksempel på en af regeringens planer, der ikke er blevet til noget.

Dansk Folkeparti har tidligere foreslået en indkvarteringsgaranti for de hjemløse, men den kunne man ikke bruge i Folketinget, også med den begrundelse, at regeringen selv senere ville komme med en plan.

Desværre er det her langt fra det eneste eksempel på en fejlslagen politik. Der er så mange dele af ældrerådet, hvor den er rivende gal, og det kan regeringen ikke være ukendt med, fordi man hører jo om hver evig eneste dag, hvor dårlige forhold man udsætter vores ældre medborgere for. Der er dårlige forhold på plejehjem, og der er mange nedskæringer i forhold til de ældre.

Derfor lyder det også sådan lidt underligt og lidt hult måske hos os i Dansk Folkeparti, når regeringen nu via en strøm af såkaldte folkehøringer prøver at bilde befolkningen ind, at nu tager man de ældres, de svages, de handicap-